

ДНІПРЕЛЬСТАН, АБО НЕВІДКЛАДНЕ ЗАВДАННЯ.

(Стаття голови Ради Народніх Комісарів України т. В. Чубаря.)

Про підсумки минулого господарського року докладно писати тепер нема чого, бо точніші відомості (проти оголошених контрольних цифр) будуть трохи пізніше. Так само нема потреби повторювати передбачень на 1926—27 рік, досить виявлених у контрольних цифрах Держплану. Загальна оцінка підсумків, а також і орієнтованих відомостей може бути тільки одна: не зважаючи на всі труднощі минулого року, на всіх ділянках господарського фронту ми маємо поступ. Зміцнення здобутих позицій у соціалістичній будівництві і поліпшення їх забезпечено і в наступ-

міліонів карб., (як відрахували американські експерти).

На противі 5 років витратити 120 або ж хай навіть 140 міль. карб. (20 міль. надбавляємо над всякий несприятливий випадок) і досягти за ці гроші величезного поступу в господарстві найважливішого господарського краю в С.Р.С.Р., — це значить ще раз показати мало-арам в самих Радянських Республіках і скентикам поза межами С.Р.С.Р., що соціалістичне будівництво іде вперед. Що пролетаріат і селянство С.Р.С.Р. не тільки відбудовують по-руйноване, а й творять нове на підставі найновіших здобутків

повинен бути Дніпрельстан.

Вступавши в новий господарський рік, ми висуваємо проблему Дніпрельстану на перше місце у великій будівництві С.Р.С.Р.

В усіх підрахунках і розрахунках на 26—27 рік Дніпрельстан має зайняти відповідне місце. Радянська влада, підтримана міліонами трудящого народу, вирішить це завдання. Мирне будівництво, індустріалізація країни, соціалістичну перебудову ми висуваємо як не-

відкладне завдання і тепер, коли наші вороги побризкують оброю й готують новий збройний напад на Радянські Республіки, тільки й дбаючи про шалене зброєння.

Робітництво й селянство С.Р.С.Р. буде своє господарство і своє нове життя, не зважаючи на всі інтриги та підступи імперіалістів.

Дніпрельстан ще більш з'єднає братерські Радянські Республіки і зміцнить обороноздатність С.Р.С.Р.

ЧИМ СИЛЬНА РАДЯНСЬКА ВЛАДА.

«Вороги радянської влади не перестають твердити, що ця влада — "тимчасова хвороба Росії", яка, мовляв, хутко помине. Інші нетерпеливі пророки навіть визначували речення, коли саме станеться повалення радянської влади. Але помилувалися і помиляються контрреволюційні пророки. Бо міцно вона збудована.

По перше — радянська влада міцна тим, що це не є влада незначного гуртка, невеличкої класи над величезною більшістю народу, як було колись, але це влада самої більшості, більшості працюючої класи.

По друге — озброєний народ — ось що є надійною опорою радянської влади. Стара, буржуазно-поміщицька влада трималася насильством. Не можна сказати, що діяльність і накази радянської влади для всіх вдовольняють. Але скрізь де в Радянському Союзі є тільки дармуча меншість. Стара влада трималася руками тих самих робітників і селян, над якими виконувалося насильство. Тепер працюючі маси, зорганізу-

вавшись в червону армію, обороняють новий лад — свою владу, свої інтереси від всіх ворогів, як внутрішніх, так і зовнішніх, закордонних.

По третє — радянська влада сильна творчістю й самодіяльністю народу. Тепер державою правлять не наняті урядники, але вибрані представники самого трудового народу, а через цих своїх представників в будівництві нового, кращого життя бере участь згори до низу весь трудящий народ, будуючи нові порядки міліонами рук, обдумуючи кожний крок вперед міліонами голів.

По четверте — радянська влада міцна своєю господарністю. Спричинена війною господарська руїна стала одною з причин упадку старої влади. І ніяка інша влада не справила-б з тою продовольчою й промисловою руїною краще, чим це зробила радянська влада. Чому? Тому, що радянська влада дала можливість провадити боротьбу з руїною самій працюючій бідноті міста й села, допомагаючи їй для цього зорганізуватися.

ЩО ТАКЕ ЧЕРВОНОАРМІЄЦЬ.

Стара військова школа навчала: "Жовнір є оборонцем престоло і вітчини від внутрішніх і зовнішніх ворогів". Далі поясняла вона, що внутрішній ворог це кожний той, що йде проти установлених законів. Але хто-ж настановлював ті старі закони? Хто-ж, як не панство, багаті та їхні слуги? Старі закони охороняли приватну власність багатих і їхне грабінницьке життя. А жовнір захищав ці панські закони. За багнетами жовнірів ховалася самоволя поміщиків на селах, самоволя фабрикантів по заводах і самоволя всіх царських поспіваків. І кровавилось тіло

жогого люду та для захисту своєї радянської, робітничо-селянської влади від всіх її ворогів. Крім в руках червоноармійця служить не для радянської й громадянської, лише є средством визволення пригнєтених і навпаки средством відплати самим-же гнобителям і дотеперішнім тиранам. Новий воєн, жовнір червоної армії — це озброєний пролетар, переловий борець революції. Він сповняє велике завдання — обороняючи здобутки революції перед її ворогами.

Капіталісти й поміщики у зброювали робітників і селян для ведення злочинної, звір-

В трівижні ночі Жовтневої Революції 1917 року. Робітничий патруль на вулицях міста.

працюючих мас від жовнірівських багатів. Жовнір був батьковбивцем, братовбивцем і проклятим Каїном був він.

І було це так довго, поки й жовнір не пробудився, пізнав правду й обернувся свій багнет проти своїх власних підлх катів. В ту хвилину пропала — загинула стара армія організованого насильства й поневолення. Озброєними руками взяли трудові маси землю, волю й установили свою владу. А тоді вже зродилась нова армія — Червона Трудова Армія робітничо-селянської революції.

Зараз в Радянському Союзі дається зброю в руки робітників і селян не для охорони поміщиків і капіталістів, не для охорони чужої й противної жовнірові справи, як це було раніше, тільки для самооборони і обстоювання своїх власних інтересів та міського й сільського працю-

ючого люду та для захисту своєї радянської, робітничо-селянської влади від всіх її ворогів. Крім в руках червоноармійця служить не для радянської й громадянської, лише є средством визволення пригнєтених і навпаки средством відплати самим-же гнобителям і дотеперішнім тиранам. Новий воєн, жовнір червоної армії — це озброєний пролетар, переловий борець революції. Він сповняє велике завдання — обороняючи здобутки революції перед її ворогами.

Капіталісти й поміщики у зброювали робітників і селян для ведення злочинної, звір-

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ЖОВТНЕВИЙ ПЕРЕВОРОТ.

В приготуваннях до повалення Тимчасового уряду Росії в 1917 році й створення робітничо-селянської влади відіграв головну роль безперечно Ленін. Ще в часі "демократичної наради" в Москві Ленін був того переконання, що назріла вже хвиля для переходу влади в руки Рад. Примушений однак жити в підпіллі, він домагався від Центрального Комітету партії рішучих кроків в напрямі з'організування повстання й повалення уряду Керенського. Ще більше впертим стало його домагання проти-гом найближчих тижнів до де-

що стояли в той час на чолі петроградських і московських Рад. На цих зібраннях побила остаточно точка погляду Леніна про необхідність рішучого повалення уряду Керенського. Там же було вибрано п'ять осіб, яким було поручено політичний провід в боротьбі, що саме розгорялась. До цієї п'ятки увійшли: Ленін, Троцький, Сталін, Дзержинський і Каменев. Народи цієї п'ятки відбувалися по різних робітничих квартирах у Виборгській околиці.

В Смолені в той час вже працював і керував операціями Воєнно-Революційний Комітет,

як так тут вже й з'явиться генерал. А цей своє ремесло знає: "Розстріляти!" — крикне цей хоробрий; супроти безборонних так і він герой; не дармо всі груди медалями вкриті. — І ось заставляє генерал жовнірів убивати їх власного брата — робітника.

А капіталіст сидить собі хоч би що, свою думку думає, як би то грошей більше накопичити, капітали збільшити, сусідів ограти, війну кому-небудь винювати, кусок чужої землі в свої руки загартувати. Тут йому генерал готовий помічник: винює армію і приказує жовнірам битися, а самий ховається за лисом.

Так жив капіталіст в неодоленому царстві; а робітник працював на нього все своє життя,

ДО ЗБРОІ!

На фабриці в дні Жовтневої Революції 1917 року. (Картина артиста-малює С. Карпова.)

мократичних нарад. Рішено було вкінці скликати партійні наради з товаришами з Москви в цілі вирішення питання про повстання. Таких нарад було дві: одна в т. Калініна в Ленінському переулку в Петрограді, а друга в квартирі, що її запропонував т-ка Суханова. На обидві наради Ленін мусів прихилити замаскований, щоб не потрапити в руки шпигів Керенського. На обох зібраннях було присутніх 15 до 20 членів і всі вони були головними проводирами жовтневого перевороту.

Все це були члени ЦК партії й блискі активні робітники,

довкола якого Троцький згуртував сили петроградського гарнізону, в руках якого сповнило керівництво боевою підготовкою. Шойно вночі з 23 на 24 жовтня (по старому стилю) наради набрали такого рішучого характеру, що виявилось необхідним і можливим сконцентрувати всю діяльність в напрямі організування самої революції в Смолені. В ту ніч Ленін вперше по-уважав в Смолені, про що одначе знав лише тісний гурток членів Воєнно-Революційного Комітету і ЦК партії.

Каменев.

ТАК БІЛЬШЕ НЕ БУДЕ.

(Про трох прислужників капіталістів.)

Жив собі капіталіст, а коло нього прислужники, — що помагають йому обдирати чесний працюючий люду. Перший прислужник — урядник. Цей закон писав. Спритно писав; виходило з тих законів таке, що до багатів належало все: земля, хліб і всякі вироби, а працюючим нічого не припадало.

Другий прислужник — генерал. Цей знову вибирав з поміж працюючих що наймоладших і найздоровіших людей, брав їх по зубах, навчав убивати, кого він приказав.

Третій прислужник — це піш. Морочив він працюючим голови всіма бланманами про царство небесне, про рай, про чистилище, чуда різні придумував, чортами застрашував.

А за всі ті прислужники обдирували їх капіталіст гримми,

які наздирав він з працюючих. А працюючий від рани до по-чті гнув спину, потом змивався і зі своєї праці не мав ніякої користі. Хоч виробляв він цілі гори всяких матеріялів, шовку, бархату й різного сукна, проте самий він ходив в лахміття; будувал міліонні палати, а самому доводилось часто переночувати де попало; обробляв він всю землю, сів і продукував хліб міліонами пудів, самий-же він з голоду примирив.

І нде не міг він правди знайти. Прийде було до попа, а той зараз витягає євангеліє й каже: "Бог терпів і нам велів; йди до урядника та спитай у нього!" І йде він до урядника, а той йому пальцем на закони вказує, тюрмою й нагайкою грозить. Коли-ж робітник заворушиться,

кров свою проливав і все для нього робив, щоб його кишені як найбільш наповнити. Та не завжди котові сало. Розлітався раз працюючий, прогнав капіталіста геть на всі чотири вітри, а прислужників його заставив до роботи. І як вже не намагається капіталіст, та вже робітник не дозволить сісти йому на свій карк і покоришуватися його потом і кровю.

Так більше ніколи вже не буде.

ПОВСТАННЯ.

Роздертими горлянками кричати міліони. Хриплять сурми залізи, Гранітові Залізи бурі, Океани. Од півночі й до сходу, Од сходу і на захід: — Холодний червоний вітер, Червоний вітер. Над пустинями, Над чорними містами Розносить свистами і ревом Напружене безумство

барабанів:

— На білі!

— На білі!

— На білі!

Червоними колесницями Підпалені душі. Крилами — Урагани. Топчуть черепи. Топчуть тіла. Од краю і до краю, Од землі і до неба, — У громах всевітних, У полум'ї катастроф — Вперед! Вперед! Вперед! Із хаосу — В хаос золотий!

Л. Сааченко.

Повстання селян в перших днях Жовтневої Революції 1917 року. (Картина артиста-малює Горелова.)